

Föreskrifter

om ändring i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2015:12) om årsredovisning i försäkringsföretag;

FFFS 2017:17

Utkom från trycket
den 15 september 2017

beslutade den 11 september 2017.

Finansinspektionen föreskriver med stöd av 4, 5, 7 och 8 §§ förordningen (1995:1600) om årsredovisning i kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag samt 19 b § förordningen (1992:308) om utländska filialer m.m. att 1 kap. 1 och 2 §§, 4 kap. 4 §, 52 § i bilaga 3 samt 2 och 3 §§ i bilaga 4 till Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2015:12) om årsredovisning i försäkringsföretag ska ha följande lydelse.

Finansinspektionen lämnar även följande allmänna råd.

1 kap.

1 § Dessa föreskrifter och allmänna råd gäller för försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsföreningar som omfattas av försäkringsrörelselagen (2010:2043), om inget annat följer av femte stycket.

Reglerna i 2 och 3 §§ samt 7 och 8 kap. gäller för sådana finansiella holdingföretag som enligt 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag ska tillämpa 7 kap. samma lag, när de upprättar koncernredovisning.

Reglerna i 2 och 3 §§ samt 2–4 kap. och 6 kap. gäller för sådana filialer till utländska försäkringsföretag som ska tillämpa lagen om årsredovisning i försäkringsföretag när de upprättar årsredovisning enligt 6 kap. 3 a § bokföringslagen (1999:1078). Reglerna i 2–4 kap. gäller för filialer till utländska försäkringsföretag som ska tillämpa lagen om årsredovisning i försäkringsföretag när de upprättar årsbokslut enligt 6 kap. 3 b § bokföringslagen.

Reglerna i 2 och 3 §§ samt 2–4 kap. tillämpas även på årsbokslut som upprättas för sådan verksamhet som avser skadeförsäkring, eller återförsäkring av skadeförsäkring, och som drivs från fasta driftställen av generalagenter eller generalrepresentationer enligt 2 kap. 8 § bokföringslagen och tillämpas på motsvarande sätt som anges i den paragrafen.

Dessa föreskrifter och allmänna råd ska inte tillämpas av sådana ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsföreningar som har dispens enligt 1 kap. 1 § tredje stycket lagen om årsredovisning i försäkringsföretag för att tillämpa förenklade årsredovisningsregler. Detta gäller om inte annat följer av Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om förenklad årsredovisning i försäkringsföretag som har dispens.

Dessa föreskrifter och allmänna råd ska inte tillämpas av sådana specialföretag som avses i 1 kap. 12 § 11 försäkringsrörelselagen.

Allmänna råd

Tillägget i fjärde stycket innebär att dessa föreskrifter och allmänna råd tillämpas på motsvarande sätt som för en filial. Varje skadeförsäkringsföretag som driver verksamhet genom en generalrepresentation anses utgöra en självständig filial i förhållande till ett annat skadeförsäkringsföretag som driver verksamhet genom samma generalrepresentation. Se 4 kap. 8 § bokföringslagen.

2 § I dessa föreskrifter och allmänna råd avses med

1. *direktförsäkringsföretag*: sådana försäkringsföretag som uteslutande eller huvudsakligen driver direkt försäkringsrörelse,
2. *försäkringsavtal*: försäkringsavtal enligt definitionen i godkända internationella redovisningsstandarder, traditionella livförsäkringsavtal och andra avtal om försäkring som får redovisas som försäkringsavtal enligt internationella redovisningsstandarder, jämför IFRS 4 Försäkringsavtal,
3. *försäkringsföretag*: försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, försäkringsföreningar, finansiella holdingföretag när dessa tillämpar reglerna om koncernredovisning, samt filialer och verksamheter som drivs från fasta driftställen av generalagenter eller generalrepresentationer när dessa tillämpar reglerna om årsredovisning eller årsbokslut, om inte något annat anges,
4. *godkända internationella redovisningsstandarder*: internationella redovisningsstandarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (IAS-förordningen),
5. *internationella redovisningsstandarder*: International Accounting Standards (IAS), International Financial Reporting Standards (IFRS), tolkningar från Standing Interpretations Committee (SIC) och tolkningar från IFRS Interpretations Committee (IFRIC Interpretations),
6. *investeringsavtal*: sådana avtal om försäkring som redovisas som finansiella instrument i enlighet med IFRS 9 Finansiella instrument,
7. *noterade försäkringsföretag*: försäkringsföretag som omfattas av artikel 4 i IAS-förordningen,
8. *onoterade försäkringsföretag*: försäkringsföretag som inte är noterade försäkringsföretag, och
9. *tjänstepensionsförsäkring*: livförsäkring som har samband med yrkesutövning och där utbetalning av försäkringsbelopp (engångsbelopp eller periodisk utbetalning) är beroende av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder samt försäkring som meddelas som tillägg till sådana livförsäkringar.

Allmänna råd

Definitionen av försäkringsavtal har endast betydelse för redovisningen enligt dessa föreskrifter och allmänna råd. Definitionen kan alltså inte direkt läggas till grund för tillsynsrapportering eller tillämpning av rörelse regler enligt andra föreskrifter och allmänna råd.

De försäkringsföretag som omfattas av artikel 4 i IAS-förordningen är företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

2 kap.

Tillämpning av internationella redovisningsstandarder

Allmänna råd

1. Alla försäkringsföretag bör tillämpa godkända internationella redovisningsstandarder om inte något annat krävs enligt lag eller annan författning, eller följer av dessa föreskrifter och allmänna råd.

För följande standarder lämnas detta förtydligande:

IAS 33 Resultat per aktie. Standarden behöver endast tillämpas av försäkringsföretag som omfattas av standardens tillämpningsområde.

IFRS 9 Finansiella instrument och IFRS 4 Försäkringsavtal. Ett försäkringsföretag som utnyttjar det tidsbegränsade undantaget i IFRS 4 från tillämpningen av IFRS 9 bör under den perioden, i stället för vad som anges om IFRS 9 i dessa föreskrifter och allmänna råd och i RFR 2 Redovisning för juridiska personer, tillämpa motsvarande bestämmelser i IAS 39. Det tidsbegränsade undantaget medges enligt punkterna 20A–20K i IFRS 4.

Internationella redovisningsstandarder som inte är godkända får tillämpas i den utsträckning de inte strider mot godkända standarder, lag, annan författning eller mot dessa föreskrifter och allmänna råd.

2. Alla försäkringsföretag bör tillämpa rekommendationen RFR 2 Redovisning för juridiska personer från Rådet för finansiell rapportering, om inte annat följer av lag, annan författning eller av dessa föreskrifter och allmänna råd.

Uttalanden från Rådet för finansiell rapportering (UFR) bör tillämpas på samma sätt som RFR 2, om inte annat följer av lag, annan författning eller dessa föreskrifter och allmänna råd.

3. Utöver vad som följer av 2 tillämpas internationella redovisningsstandarder med följande begränsningar på grund av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag:

a) Företag redovisas inte som moderföretag och dotterföretag om en ägarandel saknas. Se 1 kap. 3 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag och 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554). Om ett företag saknar ägarandel, men ändå har ett bestämmande inflytande över ett annat företag, bör det förstnämnda företaget lämna tilläggsupplysningar för att ge en rättvisande bild. Se 2 kap. 2 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag och 2 kap. 3 § årsredovisningslagen. I så fall bör det andra företaget ange vilket företag som har bestämmande inflytande utan ägarandel och hur inflytandet kan utövas.

b) Redovisningen av ett instrument eller dess delar som en skuld eller eget kapital, i enlighet med den ekonomiska innebörden av villkoren, tillämpas inte hos utgivaren till den del instrumentet avser vad som ska klassificeras som ett eget kapital enligt lag eller annan författning. Se 3 kap. 4 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag och 3 kap. 10 a och 10 b §§ årsredovisningslagen. Utgivaren bör i en not lämna upplysningar om klassificeringen i enlighet med den ekonomiska innebörden.

c) Placeringstillgångar för vilka försäkringstagarna bär risk ska enligt lagen om årsredovisning i försäkringsföretag alltid värderas till verkligt värde. Se 4 kap. 2 § samma lag.

d) Förutbetalda anskaffningskostnader för avtal om försäkring ska enligt lagen om årsredovisning i försäkringsföretag under vissa förutsättningar tas upp som en tillgång. Se 4 kap. 8 § samma lag.

e) Nedskrivningar som gjorts innan lagen om årsredovisning i försäkringsföretag trädde i kraft får inte återföras. Se punkt 5 i övergångsbestämmelserna vid införande av årsredovisningslagen. Upplysningar om att en nedskrivning inte har återförts av detta skäl och bedömningen av effekten på företagets ställning och resultat bör lämnas i en not.

f) IFRS 8 Rörelsesegment behöver inte tillämpas i årsredovisningen, oavsett om företaget upprättar en koncernredovisning eller inte. För försäkringsföretag vars rörelse omfattar flera försäkringsgrenar finns i stället regler om resultatanalys i 2 kap. 1 § och 6 kap. 3 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag samt 6 kap. 3 § dessa föreskrifter och allmänna råd.

g) Upplysningar om väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står för ska lämnas i förvaltningsberättelsen enligt 6 kap. 1 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag. Dessa upplysningar omfattar även de upplysningar som bör lämnas enligt IFRS 4 om karaktären och omfattningen av de risker som härrör från försäkringsavtal. Enligt IFRS 4 ska dessa upplysningar lämnas i en not. Upplysningarna får lämnas i förvaltningsberättelsen om en notupplysning lämnas med en hänvisning till den plats där dessa uppgifter lämnas.

h) Upplysningar om eget kapital enligt 3 kap. 4 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag behöver inte lämnas i en not till den del informationen ingår i en rapport över förändring i eget kapital eller i en rapport som specificerar övrigt totalresultat, om en notupplysning lämnas med hänvisning till rapporten.

4. Utöver vad som följer av 2 och 3 tillämpas internationella redovisningsstandarder, rekommendationen RFR 2 Redovisning för juridiska personer från Rådet för finansiell rapportering samt uttalanden från Rådet för finansiell rapportering (UFR) med följande anpassningar.

a) Avistaköp och avistaförsäljningar bör redovisas per affärsdagen även om det inte krävs enligt lag. När det gäller transaktioner på den svenska marknaden innebär avistaköp och avistaförsäljning avtal med leverans inom två bankdagar på penning- och obligationsmarknaden, aktiemarknaden, råvarumarknaden samt valutamarknaden.

b) Sådana Placeringstillgångar (C) som inte är finansiella instrument får ett försäkringsföretag omvärdera till verkligt värde med stöd av särskilda

bestämmelser i lagen om årsredovisning i försäkringsföretag. Byggnader och Mark (C.1) kan därför värderas till verkligt värde, om samtliga tillgångar i posten värderas på samma sätt. Se 4 kap. 5 § samma lag. Rörelsefastigheter får till skillnad från det som anges i internationella redovisningsstandarder redovisas och värderas på samma sätt som förvaltningsfastigheter. Om undantaget utnyttjas bör upplysningarna om en alternativ värdering med utgångspunkt i anskaffningsvärdet enligt 4 kap. 7 § samma lag lämnas uppdelade på rörelsefastigheter och förvaltningsfastigheter.

c) Vad som anges om balanserade vinstmedel i internationella redovisningsstandarder eller i rekommendationerna från Rådet för finansiell rapportering bör i stället avse Konsolideringsfond i livförsäkringsföretag som inte får dela ut vinst, se 3 kap. 4 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag.

d) Innehav för handel enligt IFRS 9 Finansiella instrument, bör redovisas som Innehav för handelsändamål enligt årsredovisningslagen.

e) Ett försäkringsföretag bör inte tillämpa punkt 2 om IFRS 9 i RFR 2 Redovisning för juridiska personer.

f) Försäkringsföretag får tillämpa lättnadsreglerna i IFRS 1 Första gången International Financial Reporting Standards tillämpas, i den utsträckning det är förenligt med punkt 1 om IFRS 1 i RFR 2 Redovisning för juridiska personer.

g) Även försäkringsföretag som tillämpar undantaget från IAS 19 Ersättning till anställda i RFR 2 Redovisning för juridiska personer, och som redovisar förmånsbestämda pensionsplaner enligt där angivna principer, får redovisa räntedelen av årets pensionskostnad som driftskostnad enligt 3 kap. 5 §.

Oavsett vad som följer av godkända internationella redovisningsstandarder eller RFR 2, behöver inte IAS 19 eller punkt 1 om IAS 19 i RFR 2 tillämpas på försäkringsföretags avtal om försäkring som gäller ersättningar efter avslutad anställning till egna anställda, jämför IFRS 4 punkt 4 b, IFRS 7 punkt 3 b, IAS 32 punkt 4 b och IFRS 9 punkt 2.1.c. Om undantaget utnyttjas redovisas avtalen i stället enligt reglerna om försäkringsavtal eller, i förekommande fall, reglerna om investerings- eller servicekontrakt.

h) Ett försäkringsföretag bör inte tillämpa punkt 1 om IAS 32 i RFR 2 Redovisning för juridiska personer om klassificering av ett finansiellt instrument, såsom skuld respektive eget kapital. I stället bör 3 b tillämpas.

5. För ett onoterat försäkringsföretag, vars balansomslutning för de två senaste räkenskapsåren inte överstiger 1 000 prisbasbelopp enligt 2 kap. 7 § socialförsäkringsbalken (2010:110), gäller följande:

a) Företaget behöver inte upprätta en kassaflödesanalys, jämför IAS 1 Utformning av finansiella rapporter.

b) Företaget behöver enbart lämna upplysningar enligt följande godkända internationella redovisningsstandarder:

- IFRS 4 Försäkringsavtal,
- IFRS 7 Finansiella instrument: Upplysningar,
- IFRS 13 Värdering till verkligt värde,

- IAS 1 Utformning av finansiella rapporter, i den del som avser upplysningar om kapital, och
- IAS 40 Förvaltningsfastigheter, med det tillägg som framgår av punkt 3 avseende IAS 40 i RFR 2 Redovisning för juridiska personer.

Reglerna i första stycket bör inte tillämpas om försäkringsföretaget

- upprättar en koncernredovisning eller omfattas av en sådan,
- har en internationell anknytning, eller
- är ett livförsäkringsföretag som driver verksamhet som avser tjänstepensionsförsäkringar.

Företaget bör i redogörelsen för tillämpade redovisningsprinciper ange om det har tillämpat dessa regler.

I andra stycket betyder *en internationell anknytning* att företaget

- driver gränsöverskridande verksamhet eller har filial utomlands,
- ingår i samma koncern som minst ett utländskt finansiellt företag (ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersbolag), eller
- har en sådan verksamhet som avser skadeförsäkring eller återförsäkring av skadeförsäkring och som drivs från fasta driftställen av generalagenter eller generalrepresentationer enligt 2 kap. 8 § bokföringslagen (1999:1078).

Oavsett första stycket behöver inte filialer till ett utländskt företag lämna några upplysningar enligt godkända internationella redovisningsstandarder eller RFR 2 Redovisning för juridiska personer.

Undantaget i femte stycket får även tillämpas för sådan verksamhet som avser skadeförsäkring eller återförsäkring av skadeförsäkring och som drivs från fasta driftställen av generalagenter eller generalrepresentationer enligt 2 kap. 8 § bokföringslagen.

4 kap.

4 §¹ När ett försäkringsföretag aktiverar anskaffningskostnader för tecknande av försäkringsavtal gäller följande.

Med anskaffningskostnader menas sådana driftskostnader enligt 10 § i bilaga 4, (a Anskaffningskostnader), som varierar med och som direkt eller indirekt är relaterade till anskaffning eller förnyelse av försäkringsavtal. Driftskostnader av allmän karaktär, såsom kostnader för allmän marknadsföring, ska inte medräknas.

Försäkringsföretaget ska bara aktivera sådana anskaffningskostnader för försäkringsavtal, eller homogena och uppföljningsbara grupper av avtal, som bedöms generera en marginal som minst täcker anskaffningskostnaderna.

Försäkringsföretag som driver livförsäkringsrörelse ska upprätta en plan som anger hur aktiverade anskaffningskostnader för enskilda avtal, eller homogena och uppföljningsbara grupper av avtal, ska täckas. Planens förutsättningar ska prövas

¹ Ändringen innebär bl.a. att första stycket i de allmänna råden tas bort.

årligen. Om inte något annat följer av andra och tredje styckena ska aktiveringen av anskaffningskostnader grundas på den gällande planen.

Allmänna råd

Exempel på driftskostnader som kan aktiveras är

- provisioner till säljare och försäkringsförmedlare,
- kostnader för marknadsföring av försäkringsprodukter,
- löner och andra kostnader för säljare,
- kostnader för handläggning av nya försäkringsavtal, och
- kostnader för så kallad underwriting.

Ett försäkringsföretag bör även aktivera anskaffningskostnader som är relaterade till investeringsavtal, jämför 4 kap. 8 § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

Utgifter för it-system för nya försäkringsprodukter bör inte aktiveras som förutbetalda anskaffningskostnader. Under vilka förutsättningar sådana utgifter får tas upp som en immateriell tillgång behandlas i internationella redovisningsstandarder, jämför IAS 38 Immateriella tillgångar.

1. Dessa föreskrifter och allmänna råd träder i kraft den 1 oktober 2017.

2. Bestämmelserna i 1 kap. 1 § och 2 kap. allmänna råd 5 b tillämpas första gången på årsbokslut och årsredovisningar som upprättas per den 31 december 2017. Övriga bestämmelser tillämpas första gången på årsbokslut, årsredovisningar och koncernredovisningar som upprättas för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2017 samt på delårsrapporter som upprättas för del av sådant räkenskapsår.

ERIK THEDÉEN

Greta Wennerberg

*Bilaga 3***14 § Post C.III.6a – Derivat.***Allmänna råd*

Posten omfattar derivat som har ett positivt värde, jämför IFRS 9 Finansiella instrument.

Derivat med positivt värde och negativt värde får nettoredovisas om det finns en legal rätt att kvitta beloppen samt att posterna kommer att regleras med ett nettobelopp, jämför IAS 32 Finansiella instrument: Klassificering.

Bestämmelserna i 3 kap. 1 § innebär att aktie- och ränterelaterade derivat får redovisas separat från underliggande instrument. Detta gäller dock inte för Teckningsrätter (teckningsoptioner) och delrätter som redovisas enligt 6 och 8 §§.

16 § Post C.IV – Depåer hos företag som avgivit återförsäkring. Försäkringsföretag som mottagit återförsäkring ska under denna post redovisa antingen fordringar hos cedenten eller tredje man eller belopp som hållits inne av ett sådant företag, motsvarande värdet på de deponerade medlen hos företaget. Fordran får inte läggas samman med andra fordringar hos eller avräknas mot andra skulder till cedenten.

Värdepapper som deponerats hos cedenten ska redovisas under respektive delpost under placeringstillgångar.

Allmänna råd

Värdepapper som deponerats anges också som ställd pant.

Förbudet mot att nettoredovisa fordran mot andra skulder till cedenten tillämpas även om det innebär en avvikelse från godkända internationella redovisningsstandarder, jämför IAS 32 Finansiella instrument: Klassificering.

Försäkringsföretag som mottagit återförsäkring bör pröva om överförda finansiella tillgångar bör bokas bort från balansräkningen, jämför IFRS 9 Finansiella instrument. Om de överförda finansiella tillgångarna inte bör bokas bort, anses de vara deponerade hos cedenten och redovisas under respektive delpost under placeringstillgångar. Om motparten har rätt enligt avtal eller sedvänja att sälja eller pantsätta säkerheten bör cedenten omklassificera tillgången och redovisa den skilt från andra tillgångar i sin balansräkning, jämför IFRS 9 Finansiella instrument.

52 § Post GG – Depåer från återförsäkrare. Försäkringsföretag som avgivit återförsäkring ska under denna post redovisa ett belopp som motsvarar värdet på kontanter, eller andra värdehandlingar som deponerats av försäkringsföretag som mottagit återförsäkring enligt återförsäkringsavtal eller som försäkringsföretaget hållit inne av samma skäl.

Försäkringsföretaget som mottagit värdehandlingen får inte, oavsett om det står som ägare eller inte, redovisa något annat belopp än vad företaget är skyldigt enligt depositionen.

Allmänna råd

Försäkringsföretag som avgivit återförsäkring bör pröva om överförda finansiella skulder bör tas upp i balansräkningen enligt IFRS 9 Finansiella instrument, jämför post C.IV – Depåer hos företag som avgivit återförsäkring.

54 § Post HH.III – Obligationslån. Posten omfattar obligationslån och konvertibla lån som försäkringsföretaget har utelöpande.

Allmänna råd

Om en emittent av ett skuldinstrument återköper detta instrument utsläcks skulden även om emittenten har för avsikt att återsälja det inom en nära framtid, jämför IFRS 9 Finansiella instrument.

55 § Post HH.IV.a — Derivat.

Allmänna råd

Posten omfattar derivat som har ett negativt värde, jämför IFRS 9 Finansiella instrument.

Bestämmelserna i 3 kap 1 § innebär att aktie- och ränterelaterade derivat får redovisas separat från underliggande instrument.

Bilaga 4

2 § Post I.1.a – Premieinkomst (före avgiven återförsäkring). Försäkringsföretag som driver skadeförsäkringsrörelse ska som premieinkomst redovisa den totala bruttopremien för direkt försäkring och mottagen återförsäkring som har inbetalats eller kan tillgodoföras företaget för försäkringsavtal där försäkringsperioden påbörjats före räkenskapsårets utgång.

Som premieinkomst räknas också premier för försäkringsperioder som påbörjas först efter räkenskapsårets utgång, om de enligt avtal förfaller till betalning under räkenskapsåret.

Med *bruttopremie* menas den avtalsbestämda premien för hela försäkringsperioden efter avdrag för sedvanliga kundrabatter. Bruttopremien omfattar bland annat

- a) ej aviserade premier som kan beräknas först vid räkenskapsårets utgång,
- b) terminspremier som betalas in halvårsvis, kvartalsvis eller månadsvis och ersättningar från försäkringstagare för utgifter som försäkringsföretaget haft i samband med att försäkringsavtalet tecknades,
- c) företagets andel av det totala premiebeloppet vid koassurans,
- d) ersättningar från andra försäkringsföretag som avser övertagna försäkrings-tekniska avsättningar enligt 2 kap. 2 § som inte redovisas över balansräkningen, och
- e) återförsäkringspremier från cedenten och retrocedenten, inklusive portfölj-premier, med avdrag för
 - återförsäkringspremier som återbetalts till eller gottskrivits cedenten och retrocedenten vid portföljåterdragning, eller förändring av andelen i återförsäkringsavtalen, och
 - annullationer.

Förnyelsepremier som inte är bekräftade av försäkringstagaren och premier för nytecknade försäkringsavtal ska räknas in med de belopp som de beräknas inflyta med.

Annullationer ska reducera premieinkomsten så snart beloppet är känt. Tilläggspremier ska räknas in med de belopp som de beräknas inflyta med.

Posten ska redovisas exklusive skatter och andra offentliga avgifter som belastar försäkringspremien.

Intäkter från avtal om försäkring som avser investeringsavtal redovisas inte här.

Allmänna råd

Vilka belopp som kan tillgodoföras räkenskapsåret bestäms av innehållet i respektive avtal, oavsett om premierna har aviserats eller inte vid bokslutstillfället. Som premieinkomst tar försäkringsföretaget upp samtliga premier där ansvarighet inträtt. Enligt första stycket bär försäkringsföretaget ansvar när försäkringsperioden börjat löpa eller premien förfallit till betalning. Ett exempel på det senare är vissa konsumentförsäkringar (teve, radio och vitvaror) som tecknas och betalas vid inköpstillfället trots att försäkrings-skyddet inträder först efter att den sedvanliga garantin löpt ut.

Tidsperioden som försäkringsföretaget bär ansvar för framgår normalt av försäkringsavtalet. För en terminspremie som aviserats och/eller förfaller till

betalning först efter räkenskapsårets utgång, avgörs frågan om ansvarighet av om motsvarande termin är att betrakta som ett nytt försäkringsavtal eller som en delbetalning av en årspremie. Om försäkringsföretaget enligt avtalet har möjlighet att ändra villkoren vid varje termin, bör avtalet normalt betraktas som ett nytt avtal.

Paragrafens första stycke innebär att vissa premier inte kommer att räknas in i premieinkomsten. Det gäller premier som betalats in under räkenskapsåret men vars förfallodag inträffar och vars försäkringsperiod inleds efter räkenskapsårets utgång. En sådan premie betraktas som ett förskott och redovisas som skuld till försäkringstagaren.

Med *portföljpremie* menas en avräkningspost mellan cedenten och återförsäkraren som har till syfte att täcka återförsäkrarens ansvar för ännu inte inträffade skador enligt ett proportionellt återförsäkringsavtal – såväl vid byte av återförsäkrare som vid ändring av återförsäkrarens andel av avtalet.

Belopp som uttaxerats på försäkringstagare i ömsesidiga försäkringsbolag och på medlemmar i försäkringsföreningar enligt 12 kap. 11 § 9, respektive 13 kap. 6 § 8 försäkringsrörelselagen (2010:2043), ska tas upp som premieinkomst det år som förlusten uppstått och som uttaxeringen avser att täcka.

Paragrafens sjunde stycke innebär att intäkter från investeringsavtal lämpligen redovisas som en egen post. Posten bör namnges så att det tydligt framgår att den avser intäkter från investeringsavtal, jämför 3 kap. 4 § tredje stycket årsredovisningslagen (1995:1554) samt IAS 1 Utformning av finansiella rapporter, IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder och IFRS 4 Försäkringsavtal.

3 § Post II.1.a – Premieinkomst (före avgiven återförsäkring). Försäkringsföretag som driver livförsäkringsrörelse ska som premieinkomst redovisa belopp som betalats in under räkenskapsåret enligt försäkringsavtal för direkt försäkring samt inbetalda och tillgodoförda belopp för försäkringsavtal om mottagen återförsäkring, oavsett om dessa helt eller delvis avser ett senare räkenskapsår.

Denna post omfattar bland annat

- a) återbäring som gottskrivits i form av premiereduktion och som enligt försäkringsföretagets redovisningsprinciper ska tas upp här,
- b) tilläggspremier vid terminsbetalningar samt ersättningar från försäkringstagare för utgifter som försäkringsföretaget haft,
- c) försäkringsföretagets andel av det totala premiebeloppet vid koassurans,
- d) ersättningar från andra försäkringsföretag som avser övertagna försäkrings-tekniska avsättningar och konsolideringsfonder enligt 2 kap. 2 § som inte redovisas över balansräkningen, och
- e) återförsäkringspremier från cedenten och retrocedenten, inklusive portföljpremier, efter avdrag för återförsäkringspremier som återbetalats till cedenten och retrocedenten vid portföljåterdragning eller förändring av andelen i återförsäkringsavtalen.

Posten ska redovisas exklusive skatter och andra offentliga avgifter som belastar försäkringspremien.

Intäkter från avtal om försäkring som avser investeringsavtal redovisas inte här.

Allmänna råd

Med *portföljpremie* menas en avräkningspost mellan cedenten och återförsäkraren som har till syfte att täcka återförsäkrarens ansvar för ännu inte inträffade skador enligt ett proportionellt återförsäkringsavtal såväl vid byte av återförsäkrare som vid ändring av återförsäkrarens andel av avtalet.

Paragrafens fjärde stycke innebär att intäkter från investeringsavtal lämpligen redovisas som en egen post. Posten bör namnges så att det tydligt framgår att den avser intäkter från investeringsavtal, jämför 3 kap. 4 § tredje stycket årsredovisningslagen (1995:1554) samt IAS 1, IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder och IFRS 4 Försäkringsavtal.